

[Pia Christmas-Møller]

pladser, er jeg helt fuldstændig enig i. Vi skal bare gøre det på den rigtige måde. Vi skal ikke i panik lave hovsaløsninger, som i virkelighedens verden kommer til at virke stik mod hensigten.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har ikke talt med den tidligere socialminister Aase Olesen om hendes sjæl i denne sag. Jeg mener at kunne huske, at der var tale om en vis bunden opgave, og at der i øvrigt lå mange andre opgaver.

Men jeg vil gerne sige, at som radikal minister har man ikke så få gange været udsat for, at ens egen gruppe havde en anden holdning end én selv, og at det dermed kunne ændre nogle ting. Det kunne man også godt forestille sig var sket på dette område. Derfor synes jeg godt, jeg har lov til her, uden at det er i overensstemmelse med, hvad vi i øvrigt har sagt, at prøve at fremlægge en anden form for tankegang.

Problemet er naturligvis ikke, at man ikke skal have en reparationslovgivning; det skal vi have. Men det katastrofale ved dette er, at der ingen incitament er til forebyggelse. Det er problemet i dagens system, at der ingen incitament er til forebyggelse overhovedet. Med al respekt for folks gode hjerter tror jeg, at økonomien er en meget stærk drivkraft, når det drejer sig om forebyggelse på arbejdsmarkedet. Derfor kan det ikke nytte noget, at vi adskiller det.

Men derfor kan der godt være udmærkede ting i dette lovforslag, som er forbedringer. Problemet er, at vi fremlægger en helt ny lov, som er gammeldags, længe før den er fremsat, fordi vi ikke får det forebyggende element ind i form af præmiegraduering, eller hvilket system vi nu kan forestille os.

Jeg synes derfor, at vi i udvalget skal tage en diskussion om, hvilke overordnede principper vi kan prøve at lægge til grund for en sådan lovgivning. Kan vi så få nogle mennesker til at arbejde ud fra de politiske principper, vi tilkendegiver, så ville der, som jeg sagde tidligere, være kommet noget konstruktivt ud af denne debat.

Jeg har ikke en færdig model for, hvordan det kan lade sig gøre – folk har jo skændtes ganske meget om det, så det ville vel også være

for meget forlangt – men jeg mener dog, at der er sket ganske meget; der er forskellige muligheder i dag, som ikke eksisterede tidligere.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ikke trampe mere rundt i, hvordan Det Radikale Venstre arbejder og arbejdede, da de deltog i KVR-regeringen, men blot sige, at fru Lone Dybkjærs sidste indlæg var overordentlig interessant i forhold til den sag, vi behandler.

Jeg mener som fru Lone Dybkjær, at der overhovedet ikke er nogen som helst grund til, at vi med dette forslag bremser for al diskussion vedrørende præmiegraduering, tværtimod; der er grund til at fortsætte den diskussion også på en mere konkret måde i et stadigt og et stædigt forsøg på at opnå en model, der imødekommer behovene. Det vil jeg gerne tilkendegive. Jeg mener bestemt, at vi kan arbejde videre med det i udvalget og eventuelt kombinere en principaftale om, at man fortsætter dette arbejde i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Det ville være ærgerligt at bremse de forbedringer på ubestemt tid, som ligger i det lovforslag, vi behandler i dag – og som fru Lone Dybkjær har medgivet ligger i forslaget – til fordel for et eller andet omkring præmiegradueringen eller alternativt at haste noget møg igennem på præmiegradueringsområdet. Hvis vi kunne finde en model, hvorefter vi giver hincanden håndslag på, at arbejdet med at finde løsninger på præmiegradueringsområdet bestemt ikke er standset, og at man vil fortsætte med at prøve at få et forebyggende element ind ad den vej, ser tingene slet ikke så trossede ud endda.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det kan være ret interessant og spændende at høre dialogen mellem forskellige personer herinde, men det er ganske givet, at forebyggelse på den ene side og på den anden side en lov, der skal sikre personer, når skaden er sket, må hænge nøje sammen.

Kristeligt Folkeparti mener, at der er meget godt i det foreliggende oplæg, men der er vel ingen, der mener, at det er fuldkomment, at vi her har nået det absolut bedste og rigtige.